

Családakadémia Hírlevél

65. szám
digitális változat
2014. november

Tartalom:

A lelkekért való
buzgóságról

Nemzetközi Retorika
Tapasztalatsere
Találkozó

Első előadói hetünk
Óbudaváron

CSAK12 Noé módra

CSAK haza járunk

CSAK 11 küldetésünnep

Hírek

„A lelkekért való buzgóság nélkül nem létezik igazi szeretet.”

Kentenich atya

P. Kentenich József: A lelkekért való buzgóságról¹

Szent Ambrus a lelkekért való buzgóságot a szeretet parazsának nevezi. Ezzel találóan jellemzi a szeretet és az apostolkodás közötti belső összefüggést. Szeretet nélkül nem létezik a lelkekért való buzgóság; és a lelkekért való buzgóság nélkül nem létezik igazi szeretet. Vagy el tudunk képzelni egy lángoló tüzet parazs nélkül? Így mélyreható Isten iránti szeretet sincs a lelkekért való buzgalom nélkül. Ezért mondja ugyanaz a szent: „Aki nem izzik a lelkek iránti buzgóságtól, abban nincs szeretet.” – Párizsi Vilmos a lelkekért való buzgóságot lobogó lángnak nevezi, mely az isteni tűzhelynél gyullad ki, átjárja a szívet, majd újra felcsap belőle, hogy a többi szívet is lángra lobbantsa. – Szent Bernát a „szeretet által való komoly ösztönzést” lát benne, „mely szent módon biztat bennünket, hogy embertársaink üdvének előmozdítása által Isten tiszteletére és dicsőségére cselekedjünk”.

/.../

Ebből következik, hogy mindazok, akik a lelkeknek akarnak szolgálni, nem becsülhetik eléggé nagyra a szeretet értékét és jelentőségét. Nem szabad csupán csatornának lenniük, amely átengedi az igazság, a szeretet és a kegyelem vizét, hanem nekik maguknak tartályoknak is kell lenniük, melyek túláradó mértékben sajátjuknak mondhatják azt, amit továbbadhatnak.

/.../

Sziénai Katalin, aki apostoli tevékenységével nagyon sok jót tudott tenni Isten országáért, azt mondja magáról: „Tűz az én természetem.”

A hétköznapi minden szentje alkalmazhatja ezt magára, mert olyan nagy súlyt fektet a szeretet növekedésére és egészséges következményeire. Azt eleve megmondja neki egészséges érzéke, hogy felebaráti szeretete a lélek szeretete kell, hogy legyen. Hisz nagy áron váltották meg a lelkeket. Lényegesen megerősíti e törekvésében a szent keresztségről alkotott felfogása, mely által „választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet” lettünk (1Pt 2,9), a szent bérmálás értelmezése, mint a katonává vagy lovaggá avatás szentsége, és XI. Pius hivatalos megnyilatkozásai.

Ahogy a tűz világít, melegít és fölfelé tör, úgy áll a hétköznapi szentje is, mint világító torony a kor homályában, mint egy tüzes kályha a jelen hidegében és sivárságában, és mint egy eleven sursum corda – föl a szívekkel – egy egyoldalúan evilági beállítottságú világban.

¹ Forrás: Kentenich atya honlapja, <http://kentenich.schoenstatt.hu/olvasmany/2011/05>

Nemzetközi Retorika Tapasztalatszere Találkozó

2014. július 11-14-ig, Memhölzben

Immár egy tucat éve, hogy minden nyáron találkozunk, hogy közösen folytassuk, amit Tilmann atya elkezdett. Sokszor idéztük a nevét és munkáját ezekben a napokban, hisz együttlétünk alapját a híres PIROS KÖNYV adta, mely Tilmann atya 1991-ben tartott előadóképzőjének anyagát tartalmazza.

Azóta a nemzetközi Családkadémia nagyra nőtt, az osztrákoktól hozzánk, Magyarországra, majd Németországba, Horvátországba, Svájcba, Spanyolországba, Litvániába és Braziliába sikerült átültetni ezt a csodálatos és gyümölcsöző képzési formát.

Az idei találkozón a fiatal litván házaspár volt az „újdonság”, de német, osztrák, svájci, házaspár és mi, magyarok ültünk húszan együtt. Jó érzés egy ilyen szuper munkacsoportban dolgozni.

Pfarrer Erhard tartott előadást arról, hogyan tudjuk retorika oktatóként jól meghallani a kor hangját. A hangsúly a megfigyelés, oda-hallgatás, értő füllel és szívvel való érzékelés körül forgott.

Ezt követően házaspárként, majd a körben feldolgoztuk a hallottakat, s kérdéseket gyűjtöttünk, melyeket utána közösen a tapasztalataink alapján megválasztunk.

Nagyon szép előadást hallottunk az osztrák Mucha házaspártól a négyes tagolásról, de összekapcsolva és elmélyítve Kentenich atya idézeteivel. Azt hittük, ez már a vérünkben van, s unalmas lesz a téma, de ellenkezőleg, mélyebb lett és gazdagodott ezzel kapcsolatos tudásunk. Pater Günther Boll: Vor allem mein Herz című könyvét használták, ami nagyszerű munka!

Örömmel adnánk tovább a megtapasztaltakat azoknak a magyar előadóknak, akik szívesen részt vennének egy továbbképzésen.

Varga Károly és Erika

Első előadói hetünk Óbudaváron

Családakadémiai diplománkat a CSAK10 küldetésünnepén, 2013 novemberében vettük át és utána hosszan gondolkodtunk rajta, mihez is kezdjünk vele? Hiányoztak a kétéves képzésen megszokott találkozások, a kialakult közösség, és hiányzott a feladat is, hogy tulajdonképpen mi a küldetésünk a képzés után?

2014 májusában „derült Égből” ért minket Ther Tóni telefonja: az óbudavári családnapokon két héten hiányzik egy-egy előadó házaspár – elvállalnánk-e az egyik hetet? Megbeszéltük, aludtunk rá egyet – és elvállaltuk. Először rá gondolva ijesztően nagy feladatnak tűnt, igazi kihívásnak. Hiába tanultuk két éven keresztül, hogyan kell feldolgozni egy-egy témát - és titkon bizonyára mindenki gondolt rá, milyen nagy megtiszteltetés lenne majd egyszer Óbudaváron előadni a családnapokon - mégis amikor rákerült a sor, csak a kérdések sorakoztak: alkalmasak vagyunk-e erre, fel tudunk-e készülni, nem fogunk-e felsülni?

Megtudtuk, hogy a Komáromi házaspárral leszünk együtt előadók. Győri barátaink és családcsoport társaink, a Szalánczi és Fehér házaspár is azt mondta: „Komáromiék? Az nagyon jó! Mi is velük voltunk először előadók!” Ekkor már egy kicsit kevésbé féltünk a kihívástól, pláne miután megismerkedtünk velük és láttuk, éreztük, hogy remekül tudunk majd együtt dolgozni.

Tekintettel arra, hogy augusztus végi családnapokra készültünk és májusban kaptuk a felkérést, volt időnk felkészülni. Utólag visszatekintve úgy érezzük, a készülés bearanyozta a nyarunkat. Nap mint nap foglalkoztunk a témáinkkal, olvastuk a friss Előadói kézikönyv kéziratát és az éves tematikus füzet előzetes anyagát, azután a kiválasztott témáinkra készültünk. Vittük a családakadémiai vizsgaelőadásunkat (ezzel legalább egy előadás megvolt), a többi négy témát pedig elosztottuk egymás között. Egyikünk többet olvasott a saját témájáról és vázlatot írt, de a másik is elolvasta a könyveket, tanulmányokat és mindennap megbeszéltük: „Te is olvastad a zöld könyvben, mit mondott Kentenich atya?...” A témákra való készülés közben pedig rendszeresen imádkoztunk a felkészülésért, előadótársainkért és, az akkor még nagyrészt ismeretlen, résztvevő családokért.

A felkészülést megtámogatta az is, hogy mi már korábban bejelentkeztünk a nyári családnapokra és ezt nem mondtuk le. Így idén nyáron kétszer is jártunk Óbudaváron: először résztvevőként, majd néhány héttel később előadóként. Az első alkalommal igyekeztünk „nyitott füllel és szemmel” járni és elképzelni, hogyan is dolgozunk majd három hét múlva?

A felkészülés utolsó hetében összeolvastuk az előadásokat, lemértük az idejüket és felosztottuk, melyikünk mit fog mondani. Ezt nem akartuk Óbudavárra hagyni, csak az esetleges aktualizálásokat. Így szinte 99%-os készülséggel indulhattunk útra a családnapokra.

Már a felkészülés elején megkaptuk a résztvevők listáját. Megnyugodtunk, hogy zömében nálunk rövidebb schönstatti múlttal rendelkező családok érkeznek. A „csatlakozás éve” mezőben ilyen évek szerepeltek: 2011, 2012, 2013, ... aztán egyszer csak: 1984 – húha, ez egy „ős-schönstattos” alapító! Vajon mit fog szólni a mi gyakorlatlan esetlenkedésünkhöz?

Különleges élmény volt a családnapokon részt venni előadóként, ahol – hitünk szerint – a Jóisten eszközei lehettünk és átadhattunk valamit mindabból, amit Schönstattról tanultunk az elmúlt években. Nagyon hálásak vagyunk a Komáromi házaspár barátságáért, a közös munkáért és az együtt töltött szabadidőért.

Hálásak vagyunk a Családakadémiaért, a 10. évfolyamért, akikkel együtt tanulhattunk, a Gál házaspár vezetéséért a retorikai tanulmányok során. Bízunk benne, hogy a Jóisten ezután is ad majd nekünk feladatokat, ahol kamatoztathatjuk a CSAK10-ben megszerzett tudásunkat a saját házasságunkon belül és a ránk bízottak között az élethosszig tartó növekedés elősegítésében.

Bogdányi Gábor és Marcsi

CSAK 12 – Noé módra

Schönstatt alapításának 100. évfordulója előtt szinte pontosan egy hónappal, 2014. szeptember 13-án délután, Óbudaváron gyűlt össze először a CSAK 12. évfolyamának csapata. A kilenc résztvevő család az ország több pontjáról érkezett: Budapestről és környékéről 4, Veszprém közeléből 1, Győr-ből 1, Zalából 2, és Dusnokról 1 család van a résztvevők között.

A szervezés már több mint egy éve elkezdődött, és a jelentkező családok számának növekedésével egyre nagyobb lett bennünk a kíváncsiság és a vágy, hogy végre személyesen is találkozhassunk.

Az első program egy rövid bemutatkozás volt, ahol már érezhető volt a családok sokszínűsége. Ez az érzés azután csak fokozódott! Délután az volt a házaspárok feladata, hogy rajzos, prezentálható formában készítsék el azt a képet, ami a Családkadémiába vezető útjukat szemlélteti. Majd szentmisét ünnepeltünk Ágoston atyával, ahol legnagyobb örömünkre két gitáros is zenélt. Vacsora, majd a gyerekekkel közös esti ima következett.

Az esti beszélgetés témája a családok bemutatkozása volt, a délután elkészült alkotások alapján. Nagyon szép, és valóban a szivárvány minden „színét” felvonultató előadásokat hallottunk. A beszélgetést mély gondolatok, megkapó őszinteség, és vidámság jellemezte.

Vasárnap, a reggeli után Csermák Kálmán és Alice előadását hallgattuk meg „Te vagy a legfontosabb” címmel. Az előadás kettesben történő feldolgozása után nagyon mély, és egyedi gondolatokat kaptunk a családoktól.

Mire az ebédlőbe érkeztünk, addigra már meglehetősen erősen esett az eső. Míg a szülők az étkező ablakában állva fokozódó aggodalommal nézték az úton hömpölygő vizet, gyerekeink nagy élvezettel áztatták magukat bőrig a szakadó esőben. Olyan sok eső esett, hogy egy családnak az elindulása is veszélybe került, de nagy örömmel láttuk, hogy „ahol nagy a szükség, ott közel a segítség”! Egymást többszörösen kisegítve (száraz ruhával, vontató kötéllal), végül mindenki hazaindult, hogy az elkövetkező egy hónapban az eddigieknél még lelkesebben munkálkodjon házassága jobbításán. Délután spontán „forró drót” alakult ki, az egy irányba tartók értesítették egymást a hatalmas esők miatti útzárakról, de a Szűzanya kötényének oltalmában végül mindenki biztonságban hazaért.

Köszönjük a gyermekfoglalkoztatóknak, hogy a nehezített pálya ellenére is remekül helyt álltak!

Az első hétvége általános tapasztalata, hogy bár a családok nagyon különböző élethelyzetből érkeztek, mindenkinek hangsúlyosan fontos a házassága, és minden család nagyon vágyik egy állandó közösségre, ami segíti őket ebben.

Reméljük, a Jubileumi Év kegyelmeiből bőven részesülünk, és a Szentlélek ajándékaival gazdagodva vághatunk neki a 2015-ös évnek!

Farkas Sándor és Gyöngyvér

CSAK haza járunk

A 2014. szeptemberi találkozó után a CSAK12 októberben 25-26-án, a jubileumi ünnep utáni hétvégén szervezte meg a következő találkozóját. Miután az előző héten is sokan részt vettek az ünnepségen, így már haza jöttünk Óbudavárra. Már ismerősként fogadtuk egymást, jó volt újra találkozni.

A szokásos eligazítások, a gyerekek elrendezése után kezdődött az első előadás. Vendégeink és egyben előadóink, Mosoni István és Kati voltak Székesfehérvárról. Első előadásuk témája a türelem, pontosabban: „Tanuljunk meg tízig számolni a türelem iskolájában”. Elsősorban a türelem szót definiálták, járták körbe nagyon sokrétűen. Majd Kentenich atyát és Tilmann atyát sokszor idézve hallottunk sok jó ötletet. Előadasmódjukból is sugárzott a hitelesség a témával kapcsolatosan. A házaspári megosztás után közösen beszéltük meg, hogy kit mi érintett meg az előadásból. Sokunknak már voltak ismerős gondolatok és már hallott praktikák, idézetek, de talán mondhatom, hogy a „Szent Vince víz” technikája mindenkinek új volt. Lényege, hogy ha társunknak visszaszólnánk, de nem kellene, vegyünk a szánkba egy korty vizet, így biztosan nem tudunk megszólalni. Megtutudtuk, hogy egy zokni is lehet az üdvösségünk záloga és érdemes húsz bogarat összeírni a társunkról, amit megengedünk neki.

A szokásos menetrend (esti ima, vacsora, fektetés) után újra összejöttünk egy beszélgetésre, ahol elmondtuk, kivel mi történt az elmúlt hónapban, milyen érzésekkel érkezett és az előző találkozás vállalásaiból mi valósult meg. Többünknek volt eseménydús az előző CSAK12 utolsó napja vagy az elutazása. Ugyanis vasárnap délelőtt volt egy égszakadás a térségben, így már a Diós Házba is nehéz volt (mezítláb) lejutni, mert folyóként zúdult a víz az óbudavári főutcán. Volt akinek a kocsiját csak kivontatni lehetett a nagy sár miatt és többünknek az úton hazafelé is több vízátfolyás akadályozta a közlekedést.

Sokunknak meghatározó élménye volt a jubileumi ünnepségeken való részvétel. Voltak, akik kint jártak Schönstattban, az ottani élményeiket osztották meg, voltak, akik Óbudaváron ünnepeltek - két házaspár ezen a napon kötött szeretetszövetséget -, és voltak akik csak az interneten keresztül tudtak bekapcsolódni az ünneplésbe.

Vasárnap a reggeli után szentmisével ünnepeltük meg a vasárnapot, majd következett a második előadás, amelynek a címe: Boldog házasságok titkai. Nagyon szép előadást hallottunk, amiből megtutudtuk, hogy a hűtlenségnek sok arca van, illetve a boldog házasság titkaiba vezettek be bennünket az előadók. De ami igazán szép és felemelő volt benne az az, hogy előadóink, Kati és István megújították esküjüket, vagyis újra elmondták egymásnak az esküvői fogadalmat. A házaspári beszélgetés után újra a megosztás következett. Útravalóul a 3H-t kaptuk, vagyis azt, hogy a boldog házasság titka a hit, a humor és a hűség.

Nagyon felemelő volt a hétvége, amiből meríteni tudunk a következő hetekre, évekre. Egyfajta tükröt kaptunk, hogy hol és milyen módon lehetnénk türelmesebbek, hűségesebbek vagy éppen a humor területén hol kellene fejlődünk. Ezúton is köszönjük az előadóinknak, hogy eljöttek és hitelesen kaptunk tőlük útmutatót. Már várjuk a következő CSAK12 alkalmat, ami a november 22-23-i hétvégén lesz.

Sziliné Tarnóczy Ilus

Hírek, hirdetések

Ezek után az Úr kiválasztott más hetvenkettőt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni készült. Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratásra. (Lk 10,1-2)

CSAK 11 küldetésünnap

November 29-én, Kaposváron a **Nagyboldogasszony Római Katolikus Iskolaközpont Körkép-pólnájában** volt a Családakadémia 11. évfolyamának küldetésünnapja. A szentmisét Balás Béla kaposvári megyéspüspök mutatta be. A szentmise után kilenc házaspár vette át a diplomát.

A két éves képzés után a vizsgaelőadások is elhangzottak. A Schönstatt előadást tartó családok megszerezték első tapasztalataikat, élményeiket. A szív témát feldolgozó előadásra való felkészülés, majd az előadás elhangzása után megfogalmazott visszajelzések lelkesítik a párokat a továbbiakban.

A küldetésünnapról a következő hírlevélben részletesebben is beszámolunk.

A hetvenkét tanítvány imája

Hetvenketten indultunk útnak szavadra.
Erszény, tarisznya, saru nélkül.
Semmink sem volt, mégsem mentünk üres kézzel.
A te békéd, a te neved hatalma kísért minket.

Megannyi találkozás, gyógyulás, szabadulás.

Most újra együtt vagyunk telve élményekkel.
Újra együtt vagyunk telve örömmel.
Újra együtt vagyunk telve lelkesedéssel.

Köszönjük, Urunk, hogy meghívtál minket.
Köszönjük, Urunk, hogy követhetünk Téged.
Köszönjük, Urunk, hogy követeid lehetünk.
Kérjük együtt az Atyát, hogy küldjön nekünk munkatársakat!

Ámen

(Forrás: szepi.hu)

Retorikai továbbképzés

2015. február 28-án Varga Erika és Károly, a Nemzetközi Retorikai Találkozó tapasztalataira építve, retorikai továbbképzést tart Budaörsön. A továbbképzésre minden családakadémiai előadó házaspárt szeretettel várunk.

Szilvi és Laci

Kedves szervező és előadó házaspárok!

Hírlevelünk esemény naptárának teljessége érdekében arra kérünk Benneteket, hogy e-mail-ben jelezzétek felénk, ha voltatok valahol előadni, vagy ilyet terveztek.

"Meg vagyok győződve arról, hogy ha mindannyian összefogunk, akkor valami igazán használhatót fogunk létrehozni."
(Kentenich atya)

Szeretettel:
Szilvi és Laci
gal.csalad7@gmail.com

Az első magyar szent család:
Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre

50-65. hírlevelek letölthetők:
<http://csaladok.schoenstatt.hu/hirlevel.html>